

ANY FELÍCIA FUSTER

2021



El Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el passat 9 de desembre les commemoracions culturals per a l'any 2021, entre elles, el reconeixement a la poeta i pintora

Felícia Fuster i Vialdecans (Barcelona, 1921 – París, 2012).

Comissàries: Pilar Parcerisas, obra plàstica i Lluïsa Julià, obra literària

Organització: Departament de Cultura de la Generalitat

Institució de Lletres Catalanes (ILC), Direcció General del Patrimoni Cultural,

Direcció General de Creació, Territori i Biblioteques

Amb la col·laboració de la Fundació Felícia Fuster

PRESENTACIÓ

Enguany celebrem el centenari del naixement de Felícia Fuster, poeta, traductora i artística plàstica que va néixer a la Barceloneta el 7 de gener del 1921. Pertany a la generació de postguerra, que, ofegada pel franquisme, el 1951 decideix abandonar la seva carrera incipient i marxar a París per començar de cap i de nou. Va haver de fer moltes feines per subsistir abans de poder dedicar-se plenament a l'escriptura i a la pintura. Ja veiem dues de les causes del seu desconeixement entre el públic en general: viure fora del context cultural en què s'inscriu la seva obra i publicar tardanament, tot i que, com diu ella mateixa, va escriure i pintar des de molt petita. Va morir a París el 2012, no sense abans bastir l'estructura de la Fundació que porta el seu nom.

L'any Felícia Fuster és l'ocasió per conèixer una obra agosarada, experimental i compromesa amb els joves, amb els drets de les dones i en la construcció d'un univers que abraça les concepcions d'Orient i Occident.

Les línies d'actuació es despleguen en els dos grans àmbits: poesia i pintura, però també s'imbriquen entre elles: des de la pintura incentiva l'expressió lírica; des de la poesia crida a la creació en les diverses disciplines plàstiques: del dibuix al vídeo, ...

La diversitat d'activitats, exposicions, espectacles, lectures, taules rodones permetran visibilitzar la seva obra i difondre-la. L'obra de Felícia Fuster és oberta i suggereix el diàleg amb les i els autors contemporanis. Com va dir Maria-Mercè Marçal l'obra de Felícia Fuster “va arribar tard, però no pas a destemps”; ha arribat per a quedar-se.

A ella es dedica el Dia Mundial de la Poesia el 21 de març de 2021.

Biografia de Felícia Fuster: <http://www.fundacioffuster.org/ca/felicia-fuster/biografia>

EXPOSICIONS



“ PLURIVISIONS ”

Arts Santa Mònica. Barcelona.

Espai Anella

Del 21 de març al 30 de maig de 2021

L'obra plàstica de Felícia Fuster realitzada a París a partir de 1951, data a partir de la que resideix a París, és una obra eminentment abstracta, emocional, dins el que podríem situar en la categoria d'abstracció lírica, poc habitual en una dona artista del seu temps. Una abstracció de registre oníric i caràcter còsmic, paisatges siderals, visionaris , musicals, que bé podrien trobar correspondència en la música d'Arnold Schönberg o Bela Bártok.

Felícia Fuster excel·lí en l'àmbit de la pintura des de la necessitat interior reivindicada per Kandisnki en *De l'espiritual en l'art* o per Paul Klee en el seu reclam de fer visible el que és invisible. Una pintura de càrrega emocional en una dura postguerra, animada per l'energia d'una obra poètica austera, que tracta en igualtat de condicions la paraula com el silenci.

Aquest és un fet que reflecteix també la seva pintura i, sobretot, els seus collages, realitzats amb trossos de gravats estampats recuperats de les escombraries amb els que ha construït veritables poemes plàstics siderals. A aquest conjunt de collages austers, en blanc i negre, que obren espais

d'imaginació còsmica en una època en què l'home explora l'univers, els anomenem "Haikús visuals", en correspondència amb la seva sèrie d' haikús escrits, d'influència japonesa – no endebades traduí poesia japonesa – en què el ple i el buit, la paraula i el silenci en són protagonistes.

Abstracció lírica i "Plurivisions"

L'exposició que es planteja per a l'espai Anella de l'Arts Santa Mònica vol presentar per primer cop a Catalunya una selecció extensa de les seves pintures abstractes i de les *Plurivisions*, nom que ella mateixa donar a obres abstractes, moltes d'elles en format circular, en què coincideixen múltiples punts de vista i diverses profunditats.

Les obres pictòriques s'acompanyaran de poemes de la mateixa Felícia Fuster i d'algunes llibres d'artista, il·lustrats per ella mateixa, en què a cada pàgina o doble pàgina es converteixen en una obra plàstica més. En els llibres és potser on es reflecteix millor aquella frase en què reflexiona sobre el seu pensament artístic: *"Amb els pinzells emmeno camins antics; amb el trineu irreal de les paraules intento avançar per la blancor ignota del camp de gel"*.



Felícia Fuster. Obres d'abstracció lírica



Felícia Fuster. "Plurivisions"

SOBRE L'OBRA PLÀSTICA DE FELÍCIA FUSTER

ABSTRACCIÓ LÍRICA. "Aquesta sèrie, de registre oníric, es desenvolupa sobre tela, fusta i paper, Gairebé sempre en oli, encara que en paper hi ha alguns *gouaches*. Imatges d'aquest tipus són les que utilitza als seus llibres d'artista, que imprimeix manualment amb mètodes serigràfics. El color és aquí diàfan, i prevalen les mescles amb blanc, color que serà a partir d'aquell moment un color clau en tota la seva obra posterior". NORA ANCAROLA

PLURIVISIONS. "Denominació donada per la pròpia Felícia a la sèrie més sòlida i important del seu repertori. Són obres de gran format, en general pintades sobre fusta, amb un aspecte que recorda en part el lacat japonès, realitzades amb oli i tintes d'impressió, amb aplicacions a pinzell o amb estergits heterogenis. La imatge té una aspecte còsmic, on la llum blanca sol ser la protagonista, sobresortint de fons molt foscos". NORA ANCAROLA

"L'artista a aquesta sèrie "plurivisions, perquè hi incorpora un mecanisme rotatori que fa girar les pintures donant lloc a diverses perspectives visuals. Les "plurivisions", realitzades en tècnica mixta, trenquen amb el límit del format-suport tradicional. Els dona forma romboidal, circular o irregular, amb la intenció de crear un efecte d'expansió espacial"[...] "El moviment real fa possible

ficcionar l'obra des d'una dimensió aliena al cinetisme, ja que aquesta apunta a l'activació dels fenòmens perceptius, mentre aquí se'ns convida a un imaginari còsmic". LOLA DONAIRE

L'ORIENT: "Comptat i debatut, és evident que l'obra de Felícia Fuster té una àmplia arrel occidental, malgrat tot el que hagin pogut influir-li els contactes amb l'extrem Orient, del que n'ha arribat a dominar alguna de les seves parles, amb les poètiques corresponents. No es pot negar que una certa atmosfera obtinguda a base de modes compositius orientalitzants són presents a la seva obra, però és que la mateixa pintura occidental els havia introduït ja a la seva intenció creadora, perquè era escaient per a un nou concepte de la sensibilitat i de la percepció del sentit de la plàstica. El cert és que l'artista s'ha cregut en la necessitat de dinamitzar la visió de la pintura, que ha deixat d'entendre com una visió estàtica". ARNAU PUIG

HAIKÚS QUE S'ESBERLEN. "Els haikús de Felícia Fuster són hereus de tot un gran discurs de poesia – i antipoesia – del segle passat, que – recordem-ho- és el segle XX: el de les avantguardes [...] "Hi trobem als seus haikús, els aspectes més positius – més futuribles- dels "mots en llibertat" futuristes"[...] "La forma mètrica de l'haikú a la catalana és per a Felícia Fuster una excusa, un constrenyiment autoimposat"[...] "I aquesta forma mètrica -l'haikú-, l'ha trencada sense fugir-ne: és transgressió (i passi aquest mot maleta) autèntica"[...] "Fuster esbocina els versos, els deixa fets trossos -paraules que s'escampen-, esberla la sintaxi, eludeix la significació tancada, l'obre cap a possibilitats innumbrables. El sentit i el no-sentit es fan costat l'un a l'altre i l'altre a l'un"[...] "La seva poesia afirma gràcies al fet que nega". CARLES HAC MOR

INTERPRETACIÓ CONTEMPORÀNIA DE L'OBRA PLÀSTICA DE FELÍCIA FUSTER A L'ARTS SANTA MÒNICA.

Atès que l'obra plàstica i poètica desperta molt d'interès entre les noves generacions, per la seva defensa del gènere, per la contemporaneïtat de la seva poesia, i per la defensa que ha fet dels artistes joves mitjançant la convocatòria de beques anuals des de la Fundació Felícia Fuster, mereix ser homenatjada i interpretada per artistes de les noves generacions. Paral·lelament a l'obra de Felícia Fuster es proposa una lectura contemporània del seu treball plàstic des de la performance a càrrec de diverses artistes emergents en aquest àmbit i d'una instal·lació d'Ester Xargay.

Instal·lació vídeo-poema sobre l'obra de Felícia Fuster

ESTER XARGAY: *SORRA DE TEMPS ABSENT*



Poeta i artista visual, Ester Xargay proposa una vídeo-acció-instal·lació poètica a partir de l'obra plàstica de Felícia Fuster. Recull una seqüència d'imatges que ens endinsen en un recorregut, d'anada i tornada, a través del poema *EL VERB EL VENT* de Felícia Fuster. Una animació en 3D de les paraules i de les lletres del poema es fusiona amb les imatges, com si les imatges esdevinguessin la pell i el cos de les paraules i de les lletres. ***SORRA DE TEMPS***

ABSENT és el títol homònim del llibre de Felícia Fuster al qual pertany el poema *EL VERB EL VENT* que articula els dos vídeos d'aquesta obra en què l'element plàstic en format de diverses pintures de l'artista Felícia Fuster són interpretades com un tot en la seva obra poètica. Consta de dues projeccions. D'una banda, la projecció frontal amb imatges de l'entrada d'una pedrera de marbre i pedra d'on es desprenen les lletres que se superposa amb imatges de Felícia Fuster i de les seves obres, salt d'aigua, acció de gravar les paraules del poema a la pedra, etcètera, en un angle de la paret, i, una segona projecció, zenital, que completa la primera, just a sota. La projecció zenital s'efectuarà sobre una llosa de marbre blanc de contorns irregular, amb diferents imatges que s'aniran sobreposant, com ara un forat negre amb una animació digital de les lletres del poema, un toll de lletres sobre trossos de marbre, pols de marbre on apareix el poema elaborat amb lletres en 3D revestides d'imatges de sorra, d'aigua, entre altres elements.

CICLE DE PERFORMANCES sobre la pintura de Felícia Fuster

Paral·lelament a l'exposició de pintura a l'Arts Santa Mònica, proposem un cicle de quatre performances a desenvolupar entre abril i maig de 2021, mentre duri l'exposició i una composició musical contemporània, que l'acompanyi.

Quatre artistes creen una performance interpretant una obra plàstica de Felícia Fuster, el resultat de la qual s'incorpora en vídeo a l'exposició, així com els materials residuals de l'acció. És una manera de crear un *work in progress* d'interpretació contemporània de la seva obra des d'un punt de vista pluridisciplinar, tot traslladant la seva idea de "plurivisió" en pintura, una idea de llibertat i de camp obert en l'àmbit de les arts, com també és llibertat la seva poesia.

Les artistes proposades són:

Núria Piròmana d'Argos, artista d'acció i escriptora; **Mar Serinyà**, artista visual i d'acció, **Mireia Zantop**, artista d'acció i poeta, **Marta Darder**, artista i poeta visual, amb la col·laboració de **Xavi Llores**, músic, artista sonor i d'acció, i poeta visual.

El cicle es proposa presencial, però la gravació de les performances permet que puguin ser retransmeses en línia o també difoses mitjançant les xarxes socials.

CONFERÈNCIA / Narració oral per a adults

L'enigma de l'ombra de Tanizaki en l'obra plàstica de Felícia Fuster

Per **Esther Rodríguez Bisoca**, autora del catàleg raonat de l'obra plàstica de Felícia Fuster

L'obra plàstica de Felícia Fuster, particularment la que es correspon a l'etapa de maduresa, va estar influenciada per l'estudi de la llengua, la literatura i l'art tradicional japonès, així com, per un viatge al país nipó de quaranta-nou dies, experiència que acabaria transformant el seu llenguatge artístic i poètic. En aquesta sessió es proposa resseguir aquest procés de transformació des del seu origen, entrant en la traducció de *Poesia japonesa contemporània* (1988), que va realitzar Felícia Fuster amb Sawada Naoyuki, fins a arribar a l'obra de Tanizaki Jun'ichirô *Elogi de l'ombra* (1933), per veure, finalment, com aquest referent literari repercutí en la seva fase artística.



Felícia Fuster al Japó.

BIOGRAFIES:

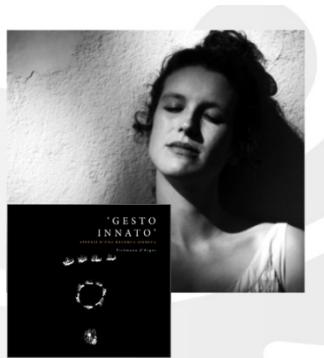


PILAR PARCERISAS. Crítica d'art, historiadora de l'art, assagista i curadora d'exposicions independent. Doctora en Història de l'Art Contemporani i llicenciada en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. Cofundadora del diari *Regió 7* (1978). Màster en guions per a cinema i televisió per la UAB. Formació en exposicions de amb Harald Szeemann. Ha realitzat nombroses exposicions com a comissària, entre les quals destaquen: *Joan Brossa. Poesia visual, poemes objecte i cartells* (1983), *Espace/Création Textile* (Europalia, Bèlgica, 1985), *Triennale Textilia. Spanish Selection* (Vicenza, 1991). *La dialèctica natural-artificial. L'avantguarda de l'escultura catalana* (1989), *"Idees i Actituds. Entorn de l'art conceptual a Catalunya, 1964-1980..."* (1992 Barcelona, Manchester i Southampton, 1994), *Miró-Dalmau-Gasch. L'aventura per l'art modern, 1918-1937*. Centenari Miró, Any Miró (1993). *"Joseph Beuys. Manresa Hbf"* (1994), *"Agnus Dei. L'art romànic i els artistes del segle XX"* (1996), *Pere Català Pic. Fotografia i publicitat* (1998), *Dalí. Afinitats Electives* (2004). Centenari Dalí; *Man Ray, Llums i somnis* (2006). Premi ACCA 2006. *Rafael Sala, 1891-1927. L'aventura per l'art modern* (2006), *Viena Actionism. Hummel Collection* (2008), *Instinto i moral. Dalí, Goya, Picasso, Gravats* (2008), *Joseph Beuys. Diary of Seychelles* (2009), *Il·luminacions. Catalunya visionària* (2009), *Man Ray/ Leandre Cristòfol. Construccions líriques. L'objecte i l'esperit dadà* (2009-2011), *Meridià Granollers, anys 70. Art de concepte i acció*, (2010), *Emanuel Pimenta. Imatges del silenci. Homenatge a John Cage* (2012), *Xavier Oriach. Cartografia pictòrica, 1941-2013, Marcel Duchamp. "Don't forget"* (Múrcia, 2013), *Dalí, Duchamp, Man Ray. Una partida d'escacs*, (Santiago de Chile y Cadaqués, 2014-2016), *Joan Ponç. Diàbolo* (La Pedrera i Musée de Céret, 2017-18), *Adolf Loos. Espais privats*. Museu del Disseny, BCN i Caixaforum, Madrid, (2018), *Man Ray. Objetos de ensueño* (Fundació Canal, Madrid, 2019), *Jaume Xifra. Home, natura-realitat, 1934-2014*, (Les Bernardes, Salt i Fundació Vila Casas, 2018-2019) i *Pep Duran. Dibuixar els dies* (Fundació Vallpalou, Lleida, 2020). Cal afegir la sèrie d'exposicions als espais Annex i VAU del Centre d'Art Santa Mònica (1998-2002). Ha publicat una selecció dels seus articles a *Art & Co. La màquina de l'art* (2003) i *Barcelona Art Zona* (2008), *Conceptualismo(s). En torno al arte conceptual en España, 1964-1980* (Akal, 2007), *Duchamp en España* (2009). Ha reunit els textos del Grup de Treball (Macba, 1999) i publicat un llibre de memòries de Manresa, la seva ciutat nadiua, *Equipatge de mà* (1997) i el llibre de poemes *Falç i estrelles* (2020). Ha participat en nombrosos seminaris internacionals: *Els Museus en les ciutats contemporànies*, IVAM, València (1990), *Europäische Grosstädte Kultur*, Frankfurt (1991), *La tecnologia informàtica i els béns culturals*, Nàpols (1992), *Joseph Beuys, energia y utopia*, Rocca Paulina, Perugia (1996), *Dalí: Salvador Dalí Museum, Saint Petersburg* (Florida, 2004), *Joseph Beuys. Manresa action* a la 52 Biennal de Venècia (2007), *Colloques de Cérisy* (França, 2008), *Colloque Lautréamont* (Barcelona, 2008) i al seminari *Man Ray, Duchamp, Picabia* (Barcelona, MNAC, 2008), *Marcel Duchamp i Salvador Dalí. La màquina de la pintura del segle XX*. Moderna Museet, Estocolm (2009), *Art i context polític i social a l'Espanya dels anys 70*, São Paulo (2010), entre altres. Ha estat cocuradora del International Symposium on Art Criticism in a Global World (2005 -2013), organitzar per l'ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art). Ha estat crítica d'art del diari *Avui* i *El puntavui* a Barcelona i actualment coordina la crítica d'art d'exposicions d'*El Temps de les Arts* digital. Ha estat co-fundadora de Kronos, Plays & Films S.A., i ha treballat en el cinema com a guionista: *Entr'acte* (1989), *L'última frontera*, Walter Benjamin (1992) i *Babaouo* (1997), adaptació d'un guió escrit per Dalí. Ha estat Presidenta de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (AICA-Catalonia, 2007-2010), Vicepresidenta del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (2009-2011) i membre del Plenari d'aquest organisme de la Generalitat de Catalunya (2012-2019). Des del 2016 organitza anualment l'Escola d'Estiu Walter Benjamin a Portbou, un seminari teòric, acompanyat de performances i exposicions. Presidenta

de l'Associació Passatges de Cultura Contemporània des de l'2014 i de la Fundació Angelus Novus des del 2017. Directora d'activitats i exposicions de la Fundació Vall Palou de Lleida des del 2020.



ESTER XARGAY. Escriptora i artista. Sant Feliu de Guíxols, 1960. Escriu poesia i textos en relació a l'expansió de l'art: interdisciplinarietat, procediments i dissolució dels gèneres. Publica en diaris i revistes, i, juntament amb Carles Hac Mor, ha traduït, Adrian, Todorov, Pascal i Queneau, i, juntament amb Pascale Bardoulaud, ha traduït Esther Tellermand. En poesia, ha publicat *Desintegrar-se* (2019) Premi Cadaqués a Rosa Leveroni 2018, *In f i n i t i u s* (2017), *Aürt* (2009), *Eixida al sostre* (2009), *Salflorvatge* (2006), *Trenca-Sons* (2002), i *Darrere les tanques* (2000). I, coescrits amb Carles Hac Mor, els llibres *Fissura* (2008), *Zooflèxia* (2007), *Amor lliure, ús i abús* (2001), *Tirant lo Blanc la* (2001), *Epítom infranu o no*, (1997) i *Un pedrís de mil estones* (1993). Té cura de “Barcelona poesia” (2005-2011), i de “Poesia als parcs” cicle de poesia als Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona (2007-2014). Darrerament, realitza entrevistes videogràfiques a autors catalans per a la **ILC (Institució de les Lletres Catalanes)**.



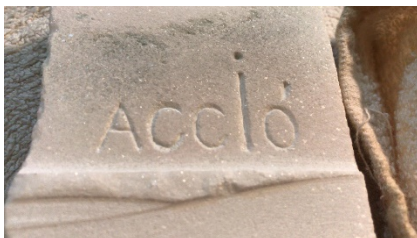
NÚRIA PIRÒMINA D'ARGOS. Artista i escriptora (Núria Iglesias, Susqueda, 1986), artista transdisciplinària, desenvolupa la seva tasca com a ‘espeleòloga de les caveres subcutànies i poeta muscular’; del cos i la seva emanació rítmica en fa els eixos vertebradors dels processos creatius per on passa. Aprofundeix cada vegada més en la recerca del cos com a canal i mitjançant aquest fenomen atén a la ductilitat d’una poètica transversal; tot procés dut a terme fins aleshores es basa en l’exploració interior de l’univers simbòlic que es desplega com a reflex del món exterior i és mitjançant l’assaig poètic, l’audiovisual, les arts plàstiques, l’art sonor, el collage i l’animació; des d’un lloc on els límits entre aquests llenguatges es dilueixen. La seva pràctica es vincula al territori on es desenvolupa i a les persones que l’habiten o transiten. Viatja a Nova York, Singapur, Itàlia i Grècia i desenvolupa altres projectes a Susqueda – terra natal- o Cap de Creus. Mar Serinyà Gou és artista visual i performer.



MAR SERINYÀ. Artista visual i d'acció doctora en Belles Arts i màster de creació artística per Universitat de Barcelona. Ha realitzat diverses accions performàtiques i exposicions a diferents centres com el CCCB_ Centre de cultura contemporània de Barcelona (2019), ARBAR- Centre d'Art i natura (2018), Ò del Bac-Cultura als afores (2018), La Muga Caula (2017), Festival Inund'Art i Bòlit St. Nicolau (2018), Bòlit_ Centre d'Art Contemporani de Girona (2016), Fundació Vilacasas (2015), POP Gallery, Queensland Collage of Art i School of Art Gallery, Australian National University. (2013-2015), Nau Còclea (2015), MACMuseu d'Art de Mataró (2015), entre d'altres. Actualment forma part de Cultural Rizoma, cooperativa sense ànim de lucre, que té cura de projectes centrats en la investigació, la mediació i la difusió de la cultura, el pensament i la creació contemporània.

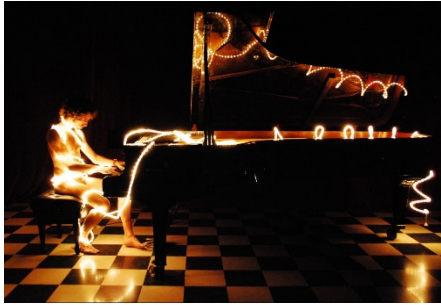


MIREIA ZANTOP Artista d'acció i poeta. Artista transdisciplinar. Formació i pràctica inicial centrada en les arts visuals, amb exposicions d'obra gràfica, pictòrica i instal·lacions. En l'actualitat forma part de diversos col·lectius d'art d'acció i combina la docència amb els projectes personals de la seva obra visual, poètica i performativa. La seva trajectòria gira entorn dels diferents llenguatges del cos, les relacions identitàries, les natures de la natura, que conjuga amb els processos semàntics implicats en el procés creatiu i que desenvolupa des de diferents perspectives en accions interdisciplinàries i instal·lacions efímeres. Ha publicat *Qui?* Llibre d'artista, fotogravat i serigrafia, Taller TroiRivière. *Corpografia* Llibre d'artista, amb Marc Romera, obra gràfica original, Taller Rhinocervs de Barcelona, 1995. *Manual de mà i pell*, autoedició a dues tintes, 2005. *Los ojos*, Llibre d'artista amb Aitor Quiney, aigüafort, aigüatinta i tipografia, 2006. *Grafies d'una mirada a Sarrià*, Col·lecció Carnet de voyage, Ajuntament de Barcelona, 2013, *Ohcells* Autoedició, 2014. *Macedònia* Desordre articulat de poemes, 2015. *Pessics per zones*, nen procés d'edició. *Sons i paraules* (improvisació en directe) des de 2006 en accions poètiques individuals, amb el Grup Els Polissons.



MARTA DARDER. Artista i poeta visual inerrdisciplinar. Apassionada per la semàntica i obsessionada per la llibertat d'acció, el camí, els espais entre, el viatge són l'objectiu. Donada la doble formació en lletres i arts visuals, m'he

concentrat en arts, cultura i acció: en artivisme. He exercit en la gestió cultural (com a comissaria, gestora de projectes, direcció artística), en la docència i en el món de l'edició del llibre i del vídeo. Em banyo en arts visuals, textuais i d'acció. Treballo des de l'especificitat en cada disciplina, fins a la hibridació entre elles. Dra. en Filologia Clàssica. Llicenciada en Filologia Clàssica i en BBAA. Diplomada en escultura. Modul AGRO: grimpar arbres i motoserra. Ha publicat: *De nominibus equorum circensium. Pars occidentis*, Reial Acadèmia de Bones Lletres. *PrObleMA*, amb Elena Calle, Carmen G. Martínez, Susagna Carreras, Barcelona 2009. *parAUla*, ediTrons. *Ego sum lux*, amb Raimon Romani, Ficta Edicions, 2017; inclòs també a *Dona('m) veu*, Les Borges Blanques 2018. *Tutetuitibite cum te*, ediTrons, 2020. *Un botó*, ediTrons, 2020. *Follia*, una Novel·la, ediTrons, 2022.



XAVI LLOSES HUGUET. Músic, artista sonor i poeta. Compositor, antipianista i terrorista sonor. Artista multidimensional absorbt en la contínua exploració de tot fenomen sonor i musical, en totes les seves vessants. Des del fet conceptual, la instal·lació sonora. Desenvolupa la seva activitat entre diversos àmbits, des de compondre, per a formacions diverses, llarg metratges, espectacles, events multitudinaris i realitzar accions i performàncies en festivals d'art multimèdia i electrònica. Amb més de 14 àlbums publicats sota el seu nom, compagina la tasca de compositor d'espectacles i audiovisuals, pianista i productor d'artistes coneguts de l'escena estatal. Darrerament escriu els textos *Músiques meraveLloses*, músiques que no s'escolten amb les orelles. Ha realitzat diferents exposicions en solitari, "Música per satèl·lits" (2010), "Music is good for you" (2013), "Músiques periLloses" (2015), ha participat en les darreres tres edicions de la Biennal d'art Sonor i visual de Barcelona (Convent de Sant Agustí), guardonat amb el premi Puig-Porret al millor projecte musical del 2013 amb la instal·lació sonora "*Nautilus lab*". Fundador de la "Corporació Terrorista per la lliure difusió del so", i membre del col·lectiu "Nuboläris" juntament amb els artistes Nei Albertí i Àlex Pallí, amb els quals integra la formació de música experimental per a grans estadis (de consciència) "Amb un dimoni a cada orella". Amb un peu a la música i l'altre a l'art, explora els extraradis de la música per sondejar allà on la música deixar de ser música i comença a ser quelcom desconcertant.